

POSTANOWIENIE

Dnia 13 listopada 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Maria Szczepaniec

w sprawie z powództwa J.O. i E.O.

przeciwko Krajowemu Ośrodkowi Wsparcia Rolnictwa z siedzibą w Warszawie
Oddział Terenowy w Bydgoszczy

o zapłatę

na skutek skargi kasacyjnej powodów od wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy
z dnia 6 listopada 2023 r., sygn. II Ca 1362/22

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych
w dniu 6 listopada 2024 r.,

wniosku pełnomocnika powodów o wyłączenie Sędziego Sądu Najwyższego
Macieja Kowalskiego od rozpoznania sprawy I CSK 1021/24

pozostawia wniosek bez rozpoznania.

M.L.

UZASADNIENIE

Pełnomocnik powodów pismem z 9 sierpnia 2024 r. zawniósł o wyłączenie od rozpoznania sprawy ze skargi kasacyjnej powodów rozpoznawanej pod sygn. I CSK 1021/24 Sędziego Sądu Najwyższego Macieja Kowalskiego wskazując, że sędzia został powołany na urząd sędziego w Sądzie Najwyższym na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w składzie i trybie przewidzianym przepisami Ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. 2018, poz. 3). Wnioskodawca powołał się między innymi na uchwałę składu połączonych Izb

Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2020 r. BSA 1-4110-1/20 („Uchwała trzech Izb SN”).

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek nie zasługiwał na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 26 § 2 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Sądzie Najwyższym (Dz.U.2024.622, dalej: „u.SN”), do właściwości Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych należy rozpoznawanie wniosków lub oświadczeń dotyczących wyłączenia sędziego albo o oznaczenie sądu, przed którym ma się toczyć postępowanie, obejmujących zarzut braku niezależności sądu lub braku niezawisłości sędziego. Sąd rozpoznający sprawę przekazuje niezwłocznie wniosek Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych celem nadania mu dalszego biegu na zasadach określonych w odrębnych przepisach. Przekazanie wniosku Prezesowi Izby Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw Publicznych nie wstrzymuje biegu toczącego się postępowania.

Wniosek, o którym mowa w § 2, pozostawia się bez rozpoznania, jeżeli obejmuje ustalenie oraz ocenę zgodności z prawem powołania sędziego lub jego umocowania do wykonywania zadań z zakresu wymiaru sprawiedliwości (art. 26 § 3 u.SN).

Pełnomocnik powodów nie sformułował żadnych konkretnych zarzutów mających świadczyć o braku niezawisłości Sędziego Sądu Najwyższego Macieja Kowalskiego lub braku jego niezależności. W uzasadnieniu wniosku wskazał, że Sędzia objęty wnioskiem o wyłączenie od orzekania w sprawie I CSK 1021/24 został powołany na stanowisko Sędziego Sądu Najwyższego na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w oparciu o przepisy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustawy (Dz. U. z 2018 r. poz. 3), co skutkuje nienależytą obsadą sądu w rozumieniu art. 379 pkt 4 k.p.c. Podniesiono, że rozpoznanie sprawy w obecnym składzie stanowić będzie naruszenie prawa do sądu gwarantowanego przez art. 45 ust. 1 Konstytucji RP, art. 19 ust. 1 akapit drugi TUE, art. 47 Karty Praw Podstawowych

Unii Europejskiej oraz art. 6 ust. 1 Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności.

Odnosząc się do przywołanej przez wnioskodawców uchwały Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 r., BSA I 4110 1/20 wskazać należy, że wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z 20 kwietnia 2020 r., U 2/20, została uznana za niezgodną z art. 179, art. 144 ust. 3 pkt 17, art. 183 ust. 1, art. 45 ust. 1, art. 8 ust. 1, art. 7 i art. 2 Konstytucji RP, art. 2 i art. 4 ust. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (Dz.U. 2004, nr 90, poz. 864/30 ze zm.) oraz art. 6 ust. 1 EKPCz. Orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego wiąże zaś bezpośrednio zarówno wszystkie składy sędziowskie sądów powszechnych, jak i wszystkie składy sędziowskie Sądu Najwyższego. Wobec czego zaznaczyć należy, że uchwała Sądu Najwyższego z 23 stycznia 2020 r., BSA I 4110 1/20 utraciła swój walor normatywny ze względu na niezgodność z Konstytucją RP.

Z uwagi na powyższe, na podstawie art. 26 § 3 u.SN orzeczono, jak w sentencji.

M.L.

r.g.